

Lilaspindling

Foto: Hans Andersson

SUNDSVALLS MYKOLOGISKA SÄLLSKAP OCH SVAMPFÄRGARSÄLLSKAPET

FÖRSTA UTFLYKTEN FÖR ÅRET TIMRÅ SKIDSTADION, SKÖNVIKSBERGET

9 AUGUSTI 2012

ÄLDRE DELVIS FUKTIG GRANSKOG PÅ RIK MARK
LÄNGS ASFALTERADE MOTIONSSPÅR

Ledare: Inga-Lill Häggberg, Jeanette Södermark

Beskrivning av området: vi vandrade ut ur skidstadion, tog höger (Tjärnstigen) och passerade genom äldre gallrad tallskog som var svamptom förutom några tegelsoppar. Efter ett par hundra meter tog vi höger vid skyltar "Hulistugan-Klippstugan" och vid koordinat 6928396/1576503. Nu hade vi trevlig svamskog på ömse sidor motionsspåret med stora fuktiga vitmoss- fläckar där lilaspindling (se Hans Anderssons bild) växte rikligt. Längre bort fanns fläckar med kranshakmossa och blåsippan och sedan vidtog sluttning mot sumpskog och myr.

Väder: Regn

Antal deltagare: 8

Antal funna svampar: 32

Svamptillgång på tiogradig skala: 4 (normalt så här tidigt på säsongen)

Matsvampar: blek taggsvamp, citrongul slemskivling, kantarell (unga knoppar), mjölkskivling, rödgul taggsvamp, storkremla, tegelkremla, vinkremla. Radio Västernorrland gjorde fint reportage med Mykos

ordförande Jeanette Södermark i svampskogen. Mykos styrelseledamot Harriet Blomkvist agerade stjärnkock och lagade till svamppaj, svampsoppa och svamptoast i radiostudion. Reportaget sändes i Radio Västernorrland på bästa sändningstid fredag morgon 10 augusti. Hans Andersson berättade om några färgsvampar.

Övriga noterade svampar: barrbrosking (miljoner individer), gallsopp, grånande giftkremla, gulkremla, hjorthornssvamp, hålsjindling, lackkremla, luktmusseron, nässelkremla, pepparriska, rodnande flugsvamp, sidentråding, siennakremla, sotrisk, svartriska, toppig giftspindling, toppskräling, trollsmör, ullspindling, violticka, umbraspindling + Cortinarius durus, C. cf obtusus och C. suberi (de tre sistnämnda bestämda av Håkan Lindström)

Vanligaste arterna: gallsopp, lilaspindling, luktmusseron. Lilaspindling har en oceanisk utbredning i mittsvenska området dvs. den är vanligare nära Bottenhavet i öster och nära Atlanten i västra Härjedalen och Jämtland samt är sällsynt i inlandet däremellan.

Övrig vegetation: Inga-Lill ropade och kunde visa oss fjälltolter som var nästan två meter höga (koordinat 6928308/1576423). Fjälltoltan växer här på en av sina mest kustnära lokaler I motsats till nordisk stormhatt saknas fjälltoltan på Alnön och Tynderölandet! Inga-Lill berättade att samerna i fjällen kring Marsliden blandar blad av fjälltolta ("järja") med skalade stjälkar av kvanne till "gumpa" som Inga-Lill smakat på ibland vid sina årliga besök i området.

Dagens fynd: Cortinarius durus tillhör gruppen knöfotade spindlingar (Phlegmacium) som ofta kräver högt pH-värde i marken. Arten bestämdes av Håkan Lindström, den är vanligare

i fjällen men sällsynt så här långt nere vid kusten (en direkt parallell till kärleväxterna fjälltolta och nordisk stormhatt). Hundratals små rödbruna, toppiga fruktkroppar av den sällsynta toppskrälingen (Phaeocollybia christinae) växte i långt stråk (koordinat 6928217/1576448). Alva Södermark (Mykos barnsektion) fann den vackra sotriskan med mörkt sammetsbrun hatt och vita skivor i vitmossefläck under granar.

Jan-Olof Tedebrand (text)